

Een schandalige kapitalistische maatschappij

Op de luchthaven van Bierset in Luik zijn de werkers van FedEx boos op de grootste luchtvrachtmultinational, die beweert de helft van hen te ontslaan en de anderen contracten van 20 uur per week op te leggen, in plaats van de huidige 30 uur per week. 20 uur! Met zo'n verminderd loon is men gedwongen alle terugroepingen te aanvaarden, wanneer dan ook, en de kinderen gewoon alleen te laten staan! Deze ultraflexibele werkers zijn ook ultra winstgevend: FedEx maakte vorig jaar een winst van 1,37 miljard euro.

Maar het is nooit genoeg. FedEx, Amazon, Alibaba en andere distributiegiganten voeren een ware economische oorlog om de winst binnen te harken van een groeiende sector die in de plaats komt van traditionele winkels en van de Post.

Deze oorlogsschatten, vergaard door de uitbuiting van sommigen en de werkloosheid van anderen, omzeilen belastingen door rechtstreeks naar belastingparadijzen te gaan. Zoals die in het Groothertogdom Luxemburg, op 10 minuten vliegen van Bierset. Volgens een onderzoek van grote kranten hebben zo'n 140.000 dochterondernemingen van buitenlandse bedrijven – die er vaak alleen een brievenbus hebben – er in totaal 6.500 miljard euro gestort! Het equivalent van de totale jaarlijkse rijkdom die in Duitsland, Frankrijk en België wordt gecreëerd! En dat alleen al voor het Groothertogdom!

Wij staan versteld van dergelijke bedragen waarmee honderden scholen, ziekenhuizen en treinstations kunnen worden gebouwd, en waarmee miljoenen banen kunnen worden betaald die nodig zijn in de hele samenleving!

Integendeel, wat stellen werkers vast, zij die zoveel opofferingen moeten doen om hun gezin te onderhouden, om de opleiding van hun kinderen te betalen? In de gangen van middelbare scholen en universiteiten staan honderden studenten uit arbeidersgezinnen in de rij om een voedselpakket te krijgen. Deze studenten zijn financieel afhankelijk van de bijbaantjes die zij naast hun studies doen en de lockdown onthult op brutale wijze de precaire situatie waarin zij verkeren.

Onzekerheid is bovendien de enige toekomst die de kapitalistische maatschappij hen biedt. Ja, de toekomst is zwart voor de jeugd! En niet alleen door het gebrek aan sociale contacten. Want terwijl de technologie en de medische wetenschap ons geleidelijk zullen beschermen tegen het coronavirus, kunnen zij niets doen tegen de toename van de onrechtvaardigheid, de schandalige verrijking van een kleine minderheid van kapitalisten, te midden van de verarming van de meerderheid.

Deze situatie brengt de Staten ertoe steeds autoritairder methoden toe te passen om de verrijking van de uitbuiters te beschermen. In Madrid betogen honderden jonge Spanjaarden uit protest tegen de arrestatie en opsluiting van een rapzanger wiens « misdaad » is dat hij zijn mening over de koning (belastingontduiker, vrienden van dictators) en over politiegeweld heeft getweet.

Hoe zouden wij deze gevoelens van opstand niet kunnen delen, als wij aan de ene kant de laksheid, de medeplichtigheid van de Staten tegenover de rijken zien en aan de andere kant de toenemende wreedheid tegenover de armen en de arbeiders?

En geweld komt niet alleen van de politie. VDAB, Actiris en Forem blijven werklozen straffen en van hun uitkering beroven,

terwijl tienduizenden ontslagen werkers op zoek gaan naar banen die steeds minder bestaan! Dit is één aspect van de oorlog die door bazen en politici tegen de werkers wordt gevoerd. Voor de multinationals: vrij land, subsidies, een zeer soepel fiscaal beleid, voor de werkers: loonstop, werkloosheid en alle druk om de voorwaarden van de bazen te aanvaarden.

De woede die zich in verschillende sectoren van de samenleving verzamelt, zal een bevrijdende kracht worden wanneer arbeiders zich collectief verzetten tegen de kapitalisten en de regeringen die hen dienen. Om ontslagen te voorkomen, om de banen te scheppen die nodig zijn, om een einde te maken aan de werkloosheid, om de nodige loons- en pensioenverhogingen op te leggen tegenover stijgende huren en prijzen. En dan, wat meer fundamenteel is, zullen de arbeiders het kapitalisme omver moeten werpen dat niet in staat is crisissen, speculatie en oorlogen te vermijden en zelfs de mensheid te beschermen tegen een virus!

Maar de arbeiders hebben organisaties nodig, echte vakbonden, echte politieke partijen van arbeiders om hun krachten over de grenzen heen te bundelen, zoals de kapitalisten doen. In het tijdperk van de telegraaf en de stoomtreinen waren de arbeiders erin geslaagd dergelijke organisaties in het leven te roepen; arbeiders die nu in het tijdperk van Internet en luchthavens leven, kunnen het evengoed.